

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Novembris Et Decembris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10263

Vita S. Petri Chrysologi, Rauennatis Archiepiscopi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77423](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77423)

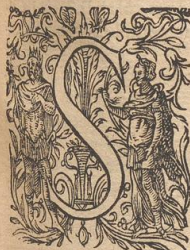
Lubrica culpa perit, neque mors de crimine gaudet,
 Cùm tua delictis libera membra vides.
 In templis habitando pijs sic purus habebis,
 Vt tua corda, pater, sint pia templa Dei.
 Eligit in tali se Christus vase recondi:
 Quam sibi purgavit, possidet ipse domum.
 Non dolus in labijs, non sunt fera nubila mentis:
 Synceris animis vernat in ore dies.
 Doctiloquum flumen salienti fonte refundis,
 Et sensus steriles voce rigante foues.
 Ardua cælorum pandis mysteria terræ,
 Per quem plùs Dominum scit, timet, orat, amat.
 Dogmate diuino præful facunde triumphas:
 Das pastor monitis, nè premat error oues.
 Delicijs reficis, quas cælum, arua, vnda ministrant,
 Et faciat populos hinc cibus, indè fides.
 Sumit pauper opem, tristis spem, nudus amictum:
 Omnia, quicquid habes, omnibus esse facis.
 Sic tibi longa salus maneat, licèt indè futura,
 Atque diu pastor pro grege vota feras.

Doctrina eius.

VITA SANCTI PETRI, COGNOMENTO

CHRYSOLOGI, RAVENNATIS ARCHIEPISCOPI, EX

Hieronimi Rubei libro secundo historiarum Raven-
natum, collecta.

SUCCESSOR Iohannis Rauennatum Archiepiscopi, 3. Decembr.
 qui vidit Angelum, numeratur Petrus Rauennas vocatus,
 cognomento Chryso-logus, quòd ea fuerit suauitate ser-
 monis, vt aureum orationis flumen funderet. Blondus
 hunc patria Rauennatem fuisse scribit, & Fori Cornelij
 Episcopum, sed fallitur, cùm ex Foro Cornelij, vbi natus
 erat, in Archiepiscopum Rauennatè fuerit electus. Nam
 Rauennates, vt moris erat, cùm Archiepiscopum ab eis
 creatum, Romam ad Xystum tertium Pontificem, qui
 Cælestino successerat, vnà cùm Cornelio, Fori Cornelij
 Episcopo misissent, vt confirmaretur electio, Xysto ferunt

s. Petr^o hic,
 cur Chryso-
 log^o cogno-
 minetur.

per quietem Petrum Apostolum atque Apollinarem se ostendisse, qui medium sibi
 adolescentem haberent, prædicerentque illum Archiepiscopum Rauennatem vt Diuinitas
 crearet: ab Rauennatibus electum non confirmaret. Quapropter cùm postridie
 Rauennates adessent, primò reijcit quem elegerant: iubet deinde omnes ad se acce-
 dere qui illic essent, vt eum Archiepiscopum faceret, quem Petrus & Apollinaris præ-
 monstrassent. Sed cùm ex Rauennatibus neminem illius similem fuisset conspicatus,
 Cornelio Episcopo mandat, vt suos in medium proferat. Eminebat inter cæteros,
 vitæ innocentia ac doctrina Petrus, Cornelij Diaconus. Hunc cùm illius similem
 cognouisset Xystus quem in somno viderat, Archiepiscopum Rauennatibus præficit.
 Rauennatibus autem id ægrè ferentibus, rem omnem aperit: vndè maxima reue-
 rentia apud omnes Petro conflata est. Petrus inuitus & non absque ingenti molestia
 Archiepiscopus factus, Rauennam reuersus, summa gratulatione ab Valentiniano
 primùm & Galla Placidia, mox ab omnibus Rauennatibus excipitur. Ille ab eis id
 vnum petere dixit, vt, quando tantum oneris pro ipsorum salute subire non recusa-
 uit, studerent ipsi monitis suis obtemperare: præceptisque diuinis non obsisterent.

vt Diuinitas
 eligitur in
 Episcopum
 Rauennatè.

Sumo gau-
 dio à Rauē-
 natibus ex-
 cipitur.

Interè Galla Placidia D. Iohanni Baptistæ egregiam ædem, iuxta domum suam,
 extruendam curauit, vniuersæ ædificationis negotio demandato Baduario Patricio
 Rauennati. In eo templo Barbatianus Deo feruens, multis prodigijs innotescerebat
 in dies magis ac magis: ex quibus illud maximè commendatur, quo Iuliani Rauennatis
 nobilissimi viri filium, strumis ità laborantem, vt ab omnibus iam esset despera-

Extat de S.
 Barbatiano
 sermo beati
 Petri Dami-
 tus, ani. quare

IULIUS
 CIPRIANUS
 ATILIANUS

31. Decemb. presentis tomo, post eam. Vitam.

rus, sanauit: cum sacris peracis cubiculum ingressus, mox ex cera emplastrum, imminutumque panem cum oleo mixtum, vlceribus imposuisset, signoque Crucis obsignasset, repente enim disruptis illis vermes egressi sunt, & puer ingenti miraculo in sanitatem restitutus.

Mart. 9. Luc. 8. S. Barbatianus mulierem a sanguinis profluuio liberat.

Pari felicitate ac prodigio, Theodoram primariam mulierem, refractario sanguinis fluxu ad desperationem laborantem, sanauit. Cum enim vir sanctus, deductus ad eam, in qua expressa mortis effigies videbatur, eam intuens dixisset: Christus, qui hoc morbi genere laborantem liberauit mulierem, te sanet: Quamobrem eius nomine tibi predicato, surge & ambula, Theodora statim ad sanitatem reducta est, cuius beneficij magnitudine commota, frequens deinde virum sanctum conueniebat, ab eoque de Christi religione docebatur. Verum Vrsicius Theodoræ maritus, in tantum ob id zelotypiæ cæco furore exarsit, vt quadam die sub auroram in Barbatianum, qui orabat in templo Deum, districto ense impetum fecerit: sed continuo aruit manus, immobilisque permanens, viro sancto orante, Deus illi restituit sanitatem.

Miraculū.

S. Chrysológus Tricolim aedificat.

Per idem tempus Petrus Archiepiscopus, ad Ecclesiæ administrationem conuersus, Tricolim aggressus est, quod aedificium, ad trium collium simulacrum extructum, sacerdotibus Vrsiani templi, stationem tutam assiduamque præbebat. Id à successoribus admirabili aedificatione absolutum, nunc non extat. Eius vicem reddunt horum, qui circa Vrsianam aedem conspiciuntur. Templum præterea sacratum, quod diuo Iohanni Baptista Baduarius iussu Placidie aedificauerat. Cumque Placidia Ariminum se contulisset, incumbens in aedificationem templi D. Stephano, haud procul ab vrbis mœnibus, dedicati, incidissetque Barbatianus in leuem quidem morbum, sed pertinacem qui illi postremus fuit, Petrus certior fecit Placidiam, quæ omnibus repente relictis, Rauennam conuolauit, vbi non multo post Barbatianus tranquille & placide animam exhalauit. Ab Petro Archiepiscopo ablutus, & aromate conditus, sepultus est in monumento iuxta aram maximam diui Iohannis Baptista. Temporum successu, cum eius nomini erectum fuisset templum, haud procul ab D. Zacharia, illic cadauer importatum fuit. Cæterum tandem corridente templo, ac potius aedificula, in Vrsianam aedem est translatum.

SUR

g b e
A O B
EV
3

S. Barbatianum sepultura tradit.

Interea cum Eutyches Byzantius Abbas, factiosorum ope, disseminaret falsam doctrinam, asseuerans in Christo diuinam naturam cum humana in idem recidisse, Leoque Pontifex, qui Xysto successerat, tricentorum & sexaginta Episcoporum ad Chalcedonem conuocato Concilio, eam pestem restinguendam summa ope nitentur, Petrum Chrysologum iussit ad Concilium aduersus Eutychem quæ viderentur scribere. Quod & Petrus fecit aded luculenter, grauiterque & pie, vt ad hanc usque ætatem eas literas quæ extant, viri omnes docti mirentur, & primo loco habeant.

Concilium Chalcedonense.

Chrysológus aduersus Eutychem scribit doctissime.

Irius Germani Episcopi vita habetur 4. tomo. Iulij 31.

Accessit Rauennam hoc tempore, ad Valentinianum, Germanus Altissiodorensis Antistes, eximia vir sanctitate, ab eo, Placidiaque matre honorifice exceptus, vbi cum in argenteo vase ad eum misisset aliquando Placidia lautissimos cibos, quibus cenaret, ita munus accepit, vt seruis præberet cibos: vas autem argenteum voluerit apud se esse, egenis viris distribuendum: Ipse Placidia panem ex hordeo in scutella lignea remisit, quod illa viri sancti munus venerabunda acceptum, summa semper apud se veneratione habuit, scutellamque ligneam argenteo circumdedit. Cum vero semel ad cœnam Germanum inuisset, ille benignè assensus, vctus asello ob id quod vir pedem mouere posset, confectus inedia & castigatione corporis, contigit vii asellus, qui nihilo, quam Germanus, firmiori valetudine erat, inter cœnandum moreretur. Quod cum resciuisset Placidia, iussit generosum equum maximæ mansuetudinis asferri. Sed Germanus, cum suum se velle asinum diceret, pereretque, vii sibi locus in quo cadauer esset indicaretur, ad illum productus, Surge, inquit, reuertamur ad hospitium: statimque & asellus rediuuus surrexit, & Germanum reuexit vnde discesserat. Verum non multo post, Germanus multo antè ab se præuiam atque præuicaciam mortem Rauennæ cum vita commutauit, septimo postquam laborare exbre cœperat die. Eius cadauer à Petro Chryologo Rauennatum Archiepiscopo conditum, vt in Galliam importari, quemadmodum moriens Germanus petierat, posset: quod & Valentinianus curauit faciendum. Petrus sancti viri cucullam & ciliolum sibi habuit, ac nè quid pius hæres ex intestati bonis non possideret, sibi vendicauit.

Abstinencia eius & corporis mortificatio.

Asellum suū mortuū resuscitat.

S. Chrysológus Germanum Episcopum sepelit.

Aedificationi postea intentus, in Classe extruxit mirabilis magnitudinis fontem dupl.

duplici alto muro extructo. Diuo etiam Andreae Apostolo, iuxta Vrsianam eadem, haud procul ab Posterula, quam Vincilionis appellant, adificauit egregium templum, ligneis tamen columnis suffulcrum: supra valuas, eius imago, emblematico vermiculatoque opere picta conspiciabatur. Cum vero hoc tempore, Rauennates ad eorum commentitiorum simulacrum, quos antiquitas, ante partum Virginis, errore delusa, coluerat, personati Calendis Ianuarij, tota vrbe, per ludum, discurrere consuessent, ipse multis concionibus habitis, eam perniciosam consuetudinem tollere conatus est. His absolutis, Chrysologus cum imminere sibi extremum vitae diem, diuinitus intelligeret, decimumque iam annum Rauennati Ecclesiae praefuisset, contulit se ad Forum Cornelij, vbi diui Cassiani martyris templum ingressus, muneribus tributis, Deum precatus atque ipsum Cassianum martyrem, qui benignè eius animam exciperent: hortatusque Rauennates, qui illum fuerant insecuti, vt in deligendo optimo pastore inuigilarent, nec discederent ab diuinis mandatis, initio Pontificatus Leonis primi placidè ac tranquillè ex hac vita migravit tertio Nonas Decembris annum Domini circiter quadragesimum supra quadringentesimum. Sepultus est ibidem iuxta aram D. Cassiani, vbi & nunc quiescit. Eius tamen brachium auro ac gemmis ornatum, in Vrsiana aede veneramur. Inter alia, quae reliquit, doctrinae monumenta, eius ad populum conciones, diuino spiritu & eximia pietate religioneque illustres, ab omnibus bonis & doctis iudicantur. Communi omnium consensu in Diuos relatus est, eique anniuersarij honores ob id decreti.

S. Andreae Apostolo templi edificat, & cultum salforu deorum tollit.

Feliciter obit.

Sanctorum catalogo ascribitur.

VITA SANCTI ELOQVII ABBATIS LATINIA CENSIS, VT VIDETVR, A MONACHO VVALCIODORENSI conscripta, habetur in peruetusto MS. codice Ecclesiae Traiectensis.

REGNANTE Clodoueo Christianissimo Rege, venit beatus Eloquius ad Galliarum litora ex Hyberniae regione, cum aliquibus venerabilibus viris, videlicet Furseo, Vlrano, Foillano, Boëtio, Ertone, & ceteris confratribus. Cumque plura monasteria, per insulas maris construxissent, & per Britanniam ac Saxoniam transfuecti essent, plurimum ibi populum Domino acquisierunt. Tunc quibusdam causis ingruentibus, relictis ibidem monasterijs expulsi à populo & Rege, causa visendi Romam profecti sunt, atque à Clodoueo memorato perhumaniter excepti, in loco qui dicitur Latiniacus monasterium extruxerunt: ibique fratribus ordinatis, S. Furseus ceptum volens prosequi iter, non multo post apud villam Peronam defunctus est, beato Eloquio monasterij Latiniaensis & animarum curam relinquens. Post multos vero dies, S. Eloquius sciens discipulorum animos diaboli instinctu contra se excitatos, relictis omnibus, cum paucis fratribus super fluiuium Isaram nominatum, in loco qui antiquo vocabulo * Girimacus dicitur, ibidem eremiticam vitam duxit. Vbi & à viris religiosi honorifice susceptus, atque ab Eligio Nouiomi Episcopo, viro venerabili, vndique per suam diocesim licentiam praedicandi accipiens, multos oratione aegros pristinae sanitati restituit: ac sanos & incolumes in viam veritatis induxit.

3. Decemb.

Saxonia haec pars Angliae est, à Saxonibus olim occupata.

De his omnibus lege vitam S. Fursei, 16. Ianuarij circa finem.

Extat S. Eligij vita 1. Decemb.

Quadam autem die, dum ad eius cellulam quidam aeger eleemosynam peteret, vir Domini quod ad manum porrigeret non inuenit: iam enim cetera in vsus pauperum expenderat: tantaque eius inopia condolens, in oratione prostratus, profusus lachrymis Domino supplicare coepit, vt qui caeco nato oculos aperuit, & quadrumanum Lazarum resuscitauit, ipse pristinam ei conferre dignaretur sanitatem. Staturumque pro foribus Domino gratias agens profectus est ab infirmitate plenissime curatus. Cumque fama longè lateque diuulgaretur, quòd vir Domini precibus apud Deum, multis incolumitatem impetraret, coeperunt in grabbatis aegros plurimos offerre, quos ille tangens sancti olei liquore, post susceptam benedictionem

Iohan. 9.

Iohan. 11.

Aegrum oratione sanat S. Eloquius.

IULS
M
C
ATI